

NAŠE FARNÍ RODINA

Nasza Rodzina Parafialna

ročník VIII. / číslo 77.

červenec, srpen 2017

Co najdete v tomto čísle

Ešte sú ľudia...	s. 3
Uvolňte se, prosím!	4
Posługa organisty - „Jak se žije varhaníkům!“	5
ROŠTÁRNÝ O NIČEM: Nenechat se spoutat...	6
POCHOPIT CÍRKEV: Boží prázdniny	9
ENGLISH FOR PARISH: Summer	10
PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA	11
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	12
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: zeleninové, slané muffinky	13
O FRYŠTÁTSKÝCH FARÁŘÍCH (6): Jiří Kolek	13
Úmysly mší svatých 03.07.-10.09.2017	14
Rozpis mší sv. za kněžská a řeh. povolání	17
Rozpis mší sv. za spol. Živého Růžence	17
Rozpis mší sv. za ochranu lidského života	17
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	18
ZE ŽIVOTA FARNOSTI: Dzieci przyjęły Jezusa	19
Knihy... hudba... sochy... Pstruží... volejbal...	20
Dost dobrá oslava 90 let	21
Jáhenské a kněžské svěcení v naší diecézi	23
Otče Petře, děkujeme!	23

úvodník

Drazí Farníci, Farnice a Farničata...

... díky jistým nečekaným a dokonce už ve velké míře překonaným událostem nám nějak náhle vzrostla frekvence objevování se na světě Naší farní rodiny. Ale nebojte, nechceme se stát tři-týdeníkem, zůstaneme u fungujícího modelu měsíčníku s prázdninovým dvou číslem a následující po něm přestávkou. Takže sečteno, podtrženo vše zůstává při starém. Statisticky se nezměnilo nic, tedy co se našeho časopisu týče, neboť jinak ve farním životě prázdniny vždycky přinášejí změnu. Tou nejzásadnější je změna v našem kněžském společenství. Po pěti letech obětavé služby jako farní vikář v našem farním společenství nás opustí P. Mgr. Petr Plachký. Jistě, každý odchod z farnosti není jednoduchý a všichni pocítíme ztrátu, především ta společenství, která byla svěřená do pastorační péče o Petra, tedy sbor, scholy a scholicka, pak společenství seniorů, duchovní servis pro klienty Slezské humanity a Domova Alzheimer, společenství mládeže a do loňského roku také liturgická služba oltáře, nemocní, které P. Petr pravidelně navštěvoval a také ti, ke kterým chodíval příležitostně, společenství středních manželů a mnoho dalších míst a společenství. Petře, za sebe a za celou naši farnost, děkuji za těch 5 let na Tvém prvním působišti a za veškeré dobro, které se stalo Tvým působením nebo přičiněním. Vyprošujeme Hospodino požehnání na nové působiště jako farní vikář v Novém Jičíně a k novým úkolům, které se stanou Tvým údělem v nové službě administrátora ex currendo ve farnosti Šenov u N.J. Shodou náhod, nebo z vůle Nejvyššího, jsou to místa, kam jsem šel hned po svém kněžském svěcení a vím, že tam potkáš spoustu dobrých, obětavých a otevřených lidí.

U nás se během prázdnin objeví ve službě farního vikáře tvář v Karvině už známá, tedy P. ThLic. Adam Kasperek. Spousta z Vás jej má ve své paměti a nosí ve svých srdcích i přes to, že je to už hezká řádka let, kdy z Karvině odešel. Pevně věřím, že jej přijmeme jako někoho domácího, důvěrně a dobře známého, a že jeho působení v našem farním společenství bude oboustranným přínosem a projevem Pánova požehnání.

Už začaly prázdniny, naše farní děti se rozutečou na tábory (i ty farní), rodinky odjedou na zaslouženou a vyhlášenou dovolenou, my – kněží se také budeme objevovat a zase mizet, ale i to je třeba, aby člověk pak zatoužil po tom svém místě. Přeji každému z nás, aby ten čas byl dobrý, bezpečný a požehnaný, a abychom nezapomínali, že slůvko „prázdniny“ vyrostlo ze slova „prázdný“. Dopřejme si tedy v té naší hektické době alespoň pár prázdných dnů, abychom si třeba všimli něčeho, co běžně uniká naší pozornosti.

Przemek

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1,
tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špírková,
Eva Steffanová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechúr

Ešte sú ľudia...

Každý z nás iste pozná podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi. Je to príbeh o tom, ako prepadli človeka na ceste a ani kňaz, ani levita mu nepomohli. Pomohol mu až Samaritán, ktorý sa oňho postaral, na svoje náklady – a pre ktorého bol cudzím človekom. V tej dobe sa pomoc čakala od Židov, nie od Samaritánov. Od tých sa skôr čakala nenávisť. Nevie, či bol ten človek, ktorého prepadli, Žid alebo nie, ale Samaritánovi to bolo evidentne jedno... videl človeka, ktorý potrebuje pomoc a zareagoval tak, ako zareagoval. (podľa LK 10, 30 – 37)

Samaritáni...

Myslíte si, že aj teraz, v týchto časoch, žijú takíto „Samaritáni“? Ľudia, ktorí sú ochotní pomôcť bez ohľadu na vierovyznanie, vzdelanie, spoločenské postavenie a podobne? Aj dnes to tak máme akosi „neoficiálne“ podelené. Pomoc sa čaká od kresťanov. Ale nestáva sa, že sa dočkáte pomoci skôr od neveriaceho suseda, ako od kresťanského známeho? Nie je to našťastie pravidlom, ale občas sa to stáva. Nechcem tým súdiť nás, kresťanov, alebo posudzovať neveriacich, len chcem poukázať na to, že človek môže pomôcť človeku bez ohľadu na vierovyznanie.

Občas počujeme v správach, ako neznámy človek našiel peňaženku, mobil, kľúče od auta alebo čokoľvek iné a vrátil to majiteľovi... možno mu to zabralo čas, možno s tým

mal nejaké výdavky, ale nemyslel na to. Niečo ho proste hnalo pomôcť človeku. Tiež sa mi stalo, že mi pri vystupovaní z autobusu vypadol mobil a chlapec, čo vystupoval za mnou, si to všimol a vrátil mi ho. Niekedy to človeka až prekvapí. Možno ani nevie zareagovať. Možno nevie z tej samej radosti ani prejať dostatočnú vďačnosť.

„Pošli to ďalej“

Videli ste film „Pošli to ďalej“? Trošku Vám ho priblížim... je to film o tom, ako učiteľ zadal deťom úlohu, aby vymysleli spôsob, ako zmeniť svet okolo seba. Nebudem prezrádzať veľa, len spomeniem spôsob, na ktorý prišiel jeden zo študentov... posnaží sa urobiť tri dobré skutky a ako odmenu za to nechce nič pre seba. Odmenou za dobrý skutok má byť to, že aj človek, ktorému pomohol, urobí ďalšie tri dobré skutky a tak sa dobro bude šíriť ďalej. Táto myšlienka sa mne osobne veľmi páči.

Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. (Mt 10, 8)

Často sa dostávam do situácií, ktoré sa zdajú byť až neuveriteľné. Akoby som dostala šancu odplatiť to, čo bolo „poskytnuté“ kedysi mne. Ako napríklad: cestovala som

vlakom a niekto mal na miesto, na ktorom som sedela, rezerváciu. Bola to expresná rezervácia, takže keď som nasúpila ja, miesto ešte rezervované nebolo. Ale aj napriek tomu ma ten dotyčný nechal sedieť na svojom mieste ešte 2 zastávky, kým som vystúpila. O pár mesiacov na to, som bola do tej istej situácie postavená ja. Mala som rezerváciu na miesto, kde sedela pani, ktorá cestovala 2-3 zastávky, tak som ju tam nechala sedieť – rada som pomohla, lebo som zažila, že aj mne sa dostalo kedysi dávnejšie pomoci v takej situácii :D Niekedy ide o „malé veci“, ale pre niekoho to môže znamenať veľa. Vždy sa snažím predstaviť si seba na tej druhej strane a podľa toho sa zachovať.

Povzbudenie :)

Môžeme aj my byť takýmito „Samaritánmi“? Určite áno :D Stačí chcieť! A ako je napísané v závere spomínaného podobenstva: „*Chod' a rob aj ty podobne!*“ (Lk 10, 37) Tak nás teda povzbudzujem, aby sme aj v tomto čase prázdnin a dovoleniek nezabúdali na to, že sme stále kresťanmi a hlavne ľuďmi :) Som presvedčená o tom, že v ľuďoch to dobro skutočne je, tak mu nechajme voľný priebeh :)

Anička

Uvolni se... Trochu si odpočiň... Neber to tak vážně... V klidu... Neboj, to není katastrofa, že jsi to zapoměl/a... Někdy se mi zdá, že bychom tato a podobná slova potřebovali slyšet mnohem častěji. A ještě lépe – potřebovali bychom podle nich i žít.

Při rozhovorech s členy jiných církví, zvláště pak protestantských, se můžeme často setkat s výtkou, že my, katolíci jsme příliš vážní, příliš upjatí, uzavření a těžko k sobě pouštíme někoho nového. Je tomu opravdu tak?

„Určitě ne, to bude nějaké přehnané“ napadá mě. Vždyť na lidi, které potkávám (doma, v práci, v kostele, v obchodě) se usmívám. Umím se usmát i při mši, nemám stále kamennou tvář. Když potkám někoho známého (třeba u kostela po mši), chvíli se s ním zastavím a neletím hned domů. Když je nějaká farní akce, ráda přijdu a strávím čas se svými bratry a sestrami. Umím se zasmát dobrému vtipu, i když je z křesťanského prostředí. Na druhou stranu když někdo uráží mou víru, hned se ozvu, nemlčím. Nepohoršuji se, když se kněz nechová jako světec, ale jako normální člověk. Respektuji svobodnou vůli druhého člověka a nic nikomu nevnučuji. Nepohoršuji se kvůli každé maličkosti. V kostele nehraji žádnou maškarádu, tedy chovám se tam stejně jako doma (nejsem v kostele vzor ctnosti a doma vzor otravnosti, zloby apod.). Žiji podle Evangelia. Když někdo kolem mě

Uvolněte se, prosím!

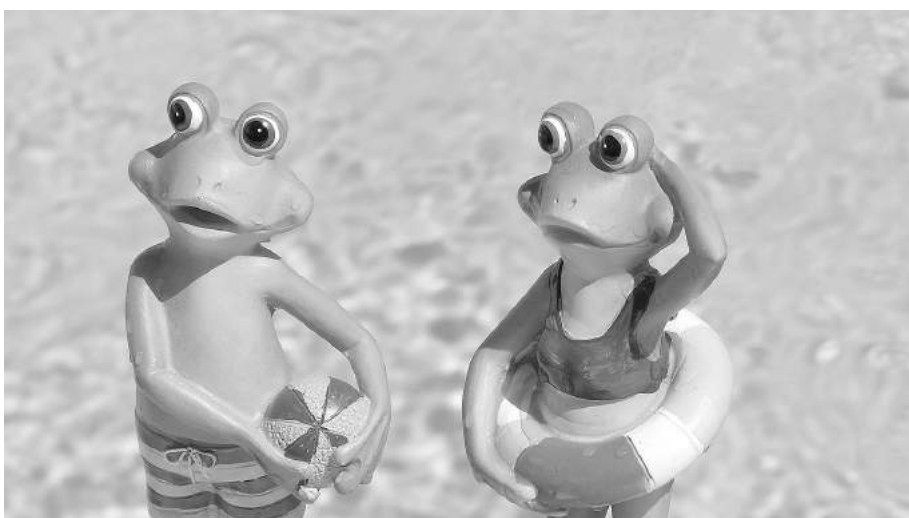
potřebuje pomoci, a já můžu pomoci, jednám. Nemyslím si, že na vše vystačím sama, vše udělám nejlépe právě já. Ano, snažím se vše dělat na maximum, ale když se něco nepovede, nesvádím vinu na jiné nebo jim neotravuji život věčnými výtkami vůči nim nebo vůči sobě (např. jak jsem neschopná, nespolehlivá apod.). Vím, že ke svému životu potřebuji společenství. Nemračím se na nové tváře vedle mě v kostelní lavici, ale zkouším je oslovit. Nově přichodzí člověk do našeho spolča není pro mne důvodem k uzavřenosti, ke stažení se nebo dokonce k opuštění společenství.

Opravdu?

Milí Bratři a Sestry, ruku na srdce,

opravdu bychom se pod tato slova mohli všichni podepsat? Mám-li být upřímná, a o to se právě v křesťanství jedná, musím přiznat, že nejsem vždy otevřená na přijetí druhého člověka, že občas nasadím kamennou tvář a klapky na oči. Někdy stojí za to se zamyslet nad vlastním chováním, nad vlastními pohnutky, trochu se uvolnit a otevřít v prožívání víry. Být radostnými učedníky Ježíše. Máme v sobě trochu z onoho farizeje, který je přesvědčený o své pravdě, o své poctivosti, spravedlnosti. Neseme si také určitou historickou zátěž z dob, kdy bylo nutné svou víru tajit, kdy se nikomu nedalo věřit, kdy se křesťanská společenství musela určitým způsobem semknout, „uzavřít“. Avšak dnešní doba potřebuje svědky radostného prožívání víry, svědky prožívání plnosti života v následování Krista. Snažme se být jako první křesťané, kteří „den po dni jednomyslně a vytrvale docházeli do Chrámu, ve svých domech lámali chléb a pokrmu jedli radostně a v prostotě srdce. Chválili Boha a těšili se přízni všeho lidu“ (Sk 2, 46-47). Jsme Božími dětmi. Zkusme to dát najevo, ať to lidé poznají podle našeho chování, podle našich tváří.

Terka

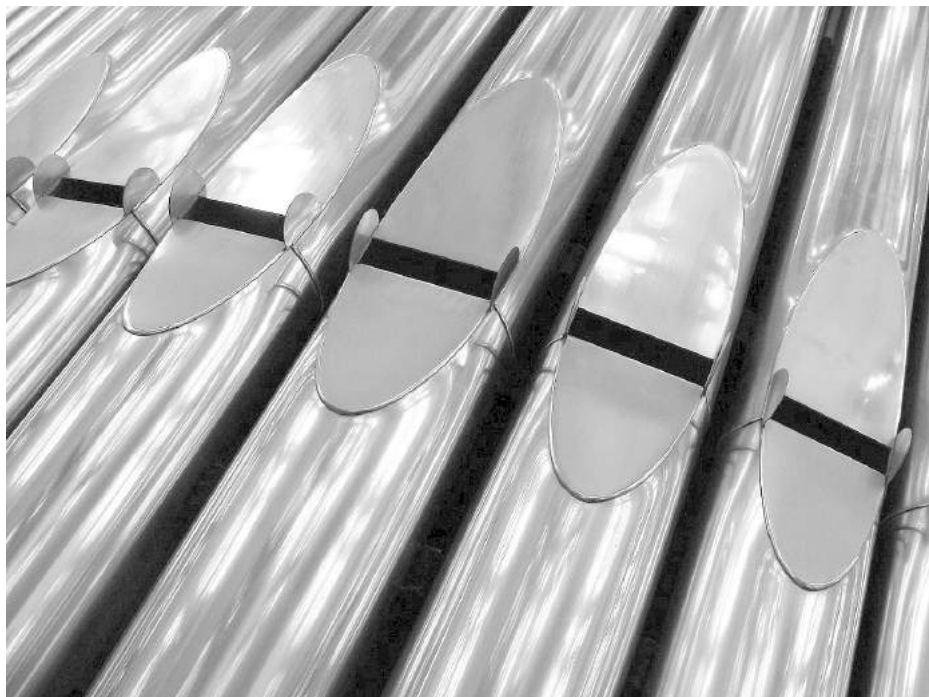
Posługa organisty - „Jak se žije varhaníkům!”

Posługa organisty – temat tak trochę tabu dla parafian. Niewielu wie, jakie obowiązki należą do organisty. Ta rzeczywistość daje do myślenia: czy łatwo wykonywać posługę organisty?

Posługa organisty to niewątpliwie zaszczytne powołanie do służby Kościołowi. Muzyka i śpiew postrzegane są jako uroczysty język Kościoła. Liturgia bez muzyki i śpiewu byłaby niepełna. Do obowiązków organisty należy granie i śpiewanie zgodne z duchem liturgii podczas Mszy Świętych oraz nabożeństw. Każdy dzień w kalendarzu liturgicznym jest inny i narzuca dobór odpowiedniego repertuaru i psalmów responsoryjnych. Organista nie może sobie pozwolić na dowolność w wyborze repertuaru. Wszystkie dni w kalendarzu liturgicznym wymagają określonych śpiewów.

Organista poświęca dużo czasu na przygotowania oraz doskonalenie techniki gry, bo na żadnym etapie nie można powiedzieć o sobie, że już wszystko się potrafi. W mieszkaniu karwińskiego organisty zauważycie o każdej porze porozkładane Chorały, Preludia, Psalmi, Varhanní doprovody ke kancionálu, Responsoriální žalmy, Předehry a dohry, kalendarz liturgiczny, zeszyty nutowe i inne pomoce potrzebne do grania. Karwiński organista przygotowuje się podwójnie, w języku czeskim i polskim. Stałą troską organisty jest też poszerzanie repertuaru organowego i konsultacje z duszpasterzami.

Praca organisty, to nie jest tylko odegranie 45 minut w kościele, ale niezliczone godziny spędzone wieczorem nad doбором nut, dostosowaniem pieśni do swej tonacji głosu i zapisem nutowym, przygotowaniem psalmów, kserowaniem potrzebnych materiałów, korzystaniem z odpłatnych kursów organistowskich itp.

Organista często musi uporać się ze stresem, zwłaszcza kiedy dojdzie niedyspozycja głosowa, inne dolegliwości zdrowotne albo nieprzewidziane sytuacje zaistniałe podczas nabożeństw. Organista musi być na posterunku i w pełnej gotowości w tygodniu, w weekendy i we wszelkie kościelne święta, wtedy, kiedy chciałoby się pobyć z rodziną. Jeśli organista nie ma wyrozumiałości ze strony rodziny, to jest mu ciężko. Zdarzają się też sytuacje nieprzewidziane, które zmieniają osobiste plany organisty – np. pogrzeb.

Organista grający przez całe lata nie raz marzy o tym, żeby móc pójść do kościoła z rodziną, jak każdy przeciętny parafianin, spokojnie usiąść w ławce, skupić się

tylko na tym, co dzieje się na ołtarzu, bez wertowania śpiewników, ustawiania registracji, włączania mikrofonu, obserwacji kapłana, śledzenia odśpiewanych zwrotek itd. Jeżeli organista w pewnym momencie się zagapi, to wszyscy uczestniczący w liturgii zaraz się przebudzą... I organista bywa na językach...

Organiści potrzebują zrozumienia i poparcia swojej działalności przez wiernych, wśród których pracują. Mają na uwadze duchowe dobro parafian i oczekują modlitwy o potrzebne łaski Boże. W pobliskich parafiach organistów już zabrakło, organy tam milczą. W rękach parafian leży to, czy organy będą obsługiwane.

W naszej parafii organiści w większości grają jako wolontariusze, bez wynagrodzenia. Niektórzy, po wielu latach bezpłatnego grania zdecydowali się na Umowę o dzieło, z której wynika skromne wynagrodzenie przeznaczone chociażby na koszty związane z zaopatrzeniem nutowym, dojazdem lub doksztalcaniem.

Na slubach i pogrzebach organista jest zatrudniany przez osoby zainteresowane. Niewielu jest świadomych tej rzeczywistości. Pogrzeb, a nawet slub, bez organisty będzie tak samo ważny. Jeśli ceremonię prywatną chcemy upiększyć grą na organach, warto docenić tych, którzy o piękno i powagę chwili zadbają.

Zapraszamy w nasze szeregi tych, którzy kochają muzykę organową i śpiew. Chociaż praca organisty wymaga czasem wyrzeczeń, jest usługą przepiękną i potrafi uszczęśliwić. Posługę organisty może podjąć każdy zainteresowany parafianin, zarówno mężczyzna, jak i kobieta. W Karwinie jest wielu parafian odznaczających się odpowiednimi predyspozycjami muzycznymi. Warto więc spróbować.

*Vaši varhaníci
Wasi organiści*

„Jak se žije varhaníkům”

Varhaník je, po kněžích a jáhnech, ve farnosti nejkvalifikovanějším spolupracovníkem faráře v oblasti liturgie. Prakticky je varhaník ten, kdo je na očích a uších všech věřících i nevěřících, kdo je chválen i haněn, oceňován i znevažován, přijímán i odmítán, kdo je mezi mlýnskými kameny faráře, svých liturgických a hudebních schopností a znalostí, lidí starých i mladých věkem, duchem, názory, vkusem... Varhaník je ten, kdo se snaží jít za dobrým, ale i proti špatnému a má podporu, ale dostává i rány. Varhaník je také ten, kdo nemůže nikdy přijít pozdě.

Teprve při pohledu na prokřehlé varhaníkovy ruce hledající pomoc u rozžhaveného teplometu si člověk uvědomí, jaká řehole je hrát v zimním kostele na varhany.

Bylo by dobré si uvědomit, že ten občas nedokonalý hlas, který se spolu se zvuky píšťal snáší z kůru, patří vždy jen stejně nedokonalému člověku, jako jsme my sami. Člověku obětujícímu svůj volný čas nejen pro mši, ale i pro potřebné cvičení, zkoušky a přípravu liturgie.

Závěrem co dodat? Snad jen prosba o trochu tolerance, když se něco nepovede, vzpomeňme si, že nahoře na kůru je člověk, který musí číst noty, hrát podle nich rukama i nohama, zároveň zapínat rejstříky, ovládat číselník, sledovat kněze a ke všemu ještě zpívat.

srov. <http://www.ostravahrabuvka.farnost.cz/jaksezijs2.html>

Rostárny o ničem...?

Přichází doba dovolených, doba odpočinku, doba, kdy bychom se měli věnovat rodině, blízkým a také sami sobě. Je to doba vybřednutí ze zajatých kolejí a závazků. Doba, kdy můžeme a měli bychom žít trochu jinak. Méně hekticky, méně ve stresu, méně... Méně? Když v něčem méně, v čem bychom měli být více? Sami v sobě, v pokoji a klidu, v rodině, ve vztazích nám blízkých. Víc v přítomnosti a vědomí si okamžiku, který prožíváme. Čas pro odpočinek, zastavení a zamyšlení. Možná zamyšlení, jak žijeme a jak bychom chtěli žít, jak bychom měli žít. Není to tak jednoduché.

Zhřeší-li tvůj bratr, jdi za ním a napomeň ho mezi čtyřma očima. Poslechně-li tě, získal jsi svého bratra. Neposlechně-li, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva další, aby každá věc byla rozhodnuta slovem dvou nebo tří svědků. Odmítne-li je však poslechnout,

řekni to církvi (společenství), a odmítne-li poslechnout i církev, ať je pro tebe jako pohan a celník.

V pravdě vám říkám: všechno, co svázete na zemi, bude na nebi svázáno a všechno, co rozvázete na zemi, bude na nebi rozvázáno. (Mt 18, 15-18)

Zhřeší-li tvůj bratr, běž a napomeň ho. Tenhle úhel pohledu známe

Nenechat se spoutat...

a často se jím zaobíráme. Náš bratr zhřešil, udělal chybu, nejednal správně. V tom lepším případě jdeme a do očí mu řekneme, čeho jsme si všimli, čeho jsme byli svědky, co je podle nás v rozporu s tím, čemu my i on věříme. V tom horším případě? Soudy, skryté výpovědi o něm, jak je špatný a jak si to mohl dovolit. A tak dále a tak dále... Mohli bychom o tom mluvit znovu a znovu.

Co ale ten druhý úhel pohledu, který nám, troufám si říci, tak často uniká?

My jsme zhřešili, my jsme udělali chybu, my jsme nejednali správně, my jsme neudělali to, co jsme udělat měli. Chybovali jsme jako lidé. Za námi jde náš bratr a napomíná nás mezi čtyřma očima. To my jsme najednou těmi, kteří se rozešli s tím, co je dobré a správné. Dobré a správné z hlediska Boha a víry. Dobré a správné z hlediska nás samotných. Vždy si ty situace tak nějak přehodnotíme. Tak nějak vysvětlíme, aby byly v náš prospěch. Tak nějak pokřívíme.

A tak, jak se my díváme na své děti, které nám vysvětlují a předkládají tu „svou pravdu“ o situaci, a nestácíme se kolikrát divit, co jsou schopni vymyslet, musí i náš nebeský Otec zůstat kolikrát v údivu stát, co vše jsme schopni vymyslet my na svou obhajobu. Co vše jsme schopni vymyslet, abychom omluvili naše konání.

Volno, dovolená je i čas rozvzpomenout se na situace, kdy za námi přišel náš „bratr“, napomenul nás a my jsme, ať už z jakéhokoliv důvodu, neslyšeli nebo nechtěli slyšet. Čas podívat se sami na sebe očima své víry, očima Slova, očima Boha. Podívat se na situace, kdy nám bylo něco vytýkáno, na něco jsme byli upozorňováni, v novém světle. V klidu a s rozvahou zhodnotit, jestli ten bratr, který za námi přišel a kterého jsme odbyli, nemá tak náhodou pravdu.

Je tak snadné podívat se objektivně, s rozvahou a nadhledem, na konání druhého a tak hrozně těžké stejným způsobem podívat se na

své vlastní konání. Sami k sobě totiž zvažujeme spoustu vnitřních motivů a záměrů, pocitů a rozhořčení, které jsou známy jen nám samotným. Dějí se uvnitř nás. Tam hluboko, velmi hluboko, v zákoutích naší duše. Od toho všeho jsme, když se díváme na jednání druhého a jeho motivy, oproštěni. Proto je o tolik jednodušší poradit druhému než sobě.

To vše ale nemění nic na tom, že se věci dějí a v očích Boha jsou stále stejné tak, jak se staly. A je opravdu úplně jedno, jak je my v konečném důsledku vysvětlujeme, abychom si „polepšili“.

Pohané a celníci jednají jen a jen ve svůj prospěch. Sami sobě jsou si pány a soudci. Ne tak je tomu u nás. My máme Pána a Soudce v nebesích – a On odtud přijde soudit živé i mrtvé.

Když za námi někdo z našich bratrů a sester přišel a vytknul nám naše jednání, co podle něj není v souladu s tím, v co oba věříme, získal v nás bratra (tak jak se píše v citaci z Bible), nebo spíše jsme se na něj začali zlobit a nakonec v nás získal spíše svého „nepřítele“?

Pořád stejná písnička předsudků, soudů, představ, hodnocení a dvojího metru na druhé a na nás samotné. Stejná věc je z jedné strany neodpustitelná, když se jí dopustí náš bližní, a zároveň naprosto pochopitelná, logická a omluvitelná, když se jí dopustíme my sami. Je to tak, že? Když budeme upřímní sami k sobě, možná zjistíme, že ano.

V pravdě vám říkám: všechno, co svázete na zemi, bude na nebi svázané a všechno, co rozvázete na zemi, bude na nebi rozvázané.

Tuhle větu řekl Ježíš apoštolům, když ustanovoval církev a dal jim pravomoc odpouštět hříchy a nejen to. Známe ji všichni. Jdeme za knězem se vyzpovídat a čekáme na tu větu: „Tvé hříchy jsou ti odpущtěny.“ (Vím, že přesné znění je jiné :))

Jenže ta samá slova řekl Ježíš Kristus nám všem! Každému z nás jednotlivě! Proto je součástí citace o pokárání bratra. My každý z nás na zemi svazujeme a rozvazujeme to, co bude následně svázáno a rozvázáno na nebi!

Tahle věta není jen o knězi a církvi. Je o nás! My jsme církev!

Každým svým konáním, každým slovem, každou myšlenkou svazujeme a rozvazujeme pouta, která nás neskutěčným způsobem přesahují. V pravdě jsou to pouta, která si sebou bereme na věčnost.

Vy jste přeci byli, bratři moji, povoláni ke svobodě; jen ať se ta svoboda nestane zámkou pro tělo; ale láskou se dávejte do služeb jedni druhým. Vždyť jediné přikázání obsahuje celý Zákon v jeho plnosti: Buďteš milovat svého bližního jako sebe samého. Ale koušete-li se a jeden druhého požíráte, dejte pozor, ať se navzájem, nezničíte. (Gal 5, 13-15)

Nenechme se mýlit, že jsme křtem byli povoláni ke svobodě a nikdo nám ji nemůže vzít. Ne, nevezme nám ji nikdo cizí. Nemůžou nás zbavit svobody, kterou máme od Boha. Nikdo nám ji nemůže vzít. Jen my sami!!!

O svobodu od Pána připravujeme my sami sebe.

Bolesti a ublížení, která jsme zažili před lety, stále bolí. Hodnocení, která někdo možná jen ve srandě řekl na náš účet, a ono stále bolí. Zlá slova, která jsme řekli na něčí účet... A výčitky svědomí stále bolí. I teď po letech. Tam uvnitř sebe nás ty situace spoutaly a my nevíme, jak se jich zbavit. Reagujeme a nevíme, proč tak reagujeme. A přitom se jen ozvalo nějaké pouto, které jsme v minulosti uvázali, pomohli jsme je uvázat. Když nás samotné ovlivňuje ještě po letech, jak si můžeme myslet, že si jej neodneseme s sebou.... „**co svážete na zemi, bude na nebi svázané...**“

Koušeme se a požíráme, ničíme se navzájem. Proč? Pro malou výhodu oproti druhému, kterou získáme tady na zemi. Děláme to kvůli malé pomíjivé výhodě, která tu je a vzá-

pětí být nemusí. Protože někdo jiný udělá něco jiného, čím nás vzápětí o tu výhodu připraví.

Sami sebe posuzujeme za stejnou věc mírněji než druhého. A naivně si myslíme, že Ten, který stvořil nebe a zemi, to nevidí. Nebo je to pro něj tak nepodstatné, že to v konečném soudu přehlédne.

Možná to tak je. Možná to pro něj je opravdu nepodstatné. Jenže nám dal svobodnou vůli a povinnost, úkol, povědomí toho, že sami pro sebe svazujeme a rozvazujeme svá pouta na věčnost. Tady a teď sami sebe spoutáváme. Spoutáváme se stejně jako Slunečník, Měsíčník a Větrník spoutali čaroděje Mrakomora. Byl přikován tak, že se nemohl hnout. Do té doby než přišel princ Velen a ve své hlouposti, dobrotě a nevědomosti, jej rozvázal. Okovy padly a on přišel o Jitřenku.

V každé vteřině svého života se rozhodujeme mezi dobrem a zlem, mezi Bohem a satanem. V každém okamžiku se rozhodujeme, v čí armádě bojujeme a chceme bojovat. Pouta, pouta, pouta... Sami si kolikrát ani neuvědomujeme, že strkáme ruce a nohy do smyček provazů, které nás víc a víc přitahují ke Zlému. Až tak, že se už ani neumí-

me chovat jinak. Nemůžeme se už ani hýbat.

Opravdu si myslíme, že těchto pout budeme na věčnosti zbaveni, jako mávnutím kouzelného proutku jen proto, že jsme pokřtěni? Co na zemi svážeme, to bude svázano v nebi. A co na zemi rozvážeme, to bude i v nebi rozvázané.

Přemýšlejme! Který uzel chceme utáhnout a který naopak co nejrychleji rozvázat? A potřebujeme vůbec nějaký uzel? Kromě toho, který nás poutá k Bohu?

Nenechávejme se sami sebou spoutávat. Bůh nám cestu ukázal, dal nám návod na použití a sepsal „příručku“ rozvazování uzlů a pout. Láska, milosrdenství, odpuštění (i k sobě samým, nejen k bližnímu...). A taky nám dal možnost řídit se podle ní, nebo ji neposlouchat, neřídit se jí. Na věčnosti to budou naše vlastní pouta, ne Jeho.

A nyní se přestaňte vysmívat, aby vaše pouta nebyla utažena; vždyť jsem to slyšel: je to rozhodnuto neodvolatelně u Pána Jahva Sabaoth proti celé zemi. (Iz 28, 22)

Rost'a

Boží prázdniny

Každoročně se o tomto čase opakuje stejné otázky týkající se účasti na mši svaté o nedělích a svátcích během našeho prázdninového toulání se po světě. Je dobré pamatovat na jednu důležitou věc, že naše zbožnost nemá být pouze plněním povinností a přemýšlením, co ještě můžu a co už nesmím, ale měl by to být vztah lásky k Bohu, který si nás zamiloval jako první. Berme tedy nedělní mši sv. ne jako pouhou povinnost, ale jako setkání s Někým, kdo nás miluje, a kdo vždy čeká na každého z nás. Někteří se třeba vymlouvají ve stylu „Nač tam půjdu? Neznám jazyk, stejně nic nepochopím...“ Opravdu? Známe přece průběh mše sv., z gest jsme schopní vyčíst, co se zrovna děje, všechno vidíme na obětním stole (ostatně právě proto se vytratil smysl používání zvonků během mše sv. – ve staré liturgii, latinské, kdy nikdo ničemu nerozuměl a nikdo neviděl na oltář bylo znamení k pokleknutí nutné; dnes, když všechno vidíme, slyšíme a rozumíme tomu, taková znamení postrádají svůj smysl a ono to ticho během proměňování také má svůj hluboký význam). Stále části bohoslužby známe, i kdyby byly v nějakém divném jazyce, a ty, které se mění jako čtení, denní modlitby najdeme na internetu. Stačí do svého chytrého telefonu natukat www.liturgie.cz/lekcionar nebo www.vira.cz/Nedelni-liturgie/ eventuálně liturgia.wiara.pl případně niezbednik.niedziela.pl a je to. Pamatujme, že nejdůležitější je setkání s Kristem a ono je vždy svátostným, nejbližším způsobem právě když jsme u oltáře ve společenství s místní Církví.

Pokud bychom se dostali do míst, kde katolický kostel najdeme velice obtížně, pamatujme, že od nedělní povinnosti jsme osvobození v případě, že do nejbližšího katolického kostela máme více než hodinu ces-

ty dostupnými prostředky. Pochopitelně je hodně v nepořádku, když si někdo řekne, že do kostela nemusí, protože nejedí autobusy, ale u chaty mu stojí auto...

Trochu jinak to vypadá, když se dostaneme do země, kde nejsou katolické kostely. Ono je pravda, že ve většině případů stačí dobře pohledat a nějaký ten náš kostel někde v okolí najdeme, ale budiž, že nejsou. Nejjednodušší je to v zemích s pravoslavnou (orthodoxní) tradicí. Víru ohledně svátostí máme stejnou, v obou Církvích je apoštolská posloupnost, platnost svátostí a jejich vzájemné uznávání, takže v takovém Řecku, Bulharsku, Rumunsku, dost velké části bývalé Jugoslávie nebo Rusku prostě jednoduše jdeme do kostela pravoslavného. Jenže tady pozor na určité odlišnosti. Za prvé, nedivme se, že místní do kostela přijdou, obejdou ikony, rozžehnou pár svíček a odejdou... Ve východní tradici není nutné být o neděli na celé bohoslužbě, stačí přijít na její kousek... divné, ale je tomu tak. Druhé překvapení může nastat, když bychom chtěli přistoupit k přijímání. Může se nám zdát, že k přijímání bychom mohli a dokonce měli bychom jít, a bylo nám odepřeno, i přesto, že vzájemně uznáváme platnost udílených svátostí... tady

je třeba pochopit a prostě přijmout, že pravoslavní mají jinou praxi v přijímání – malé děti vždy a dospělí jen hned po zpovědi. A zpravidla kněží ví, koho před bohoslužbou vyzpovídali; je třeba to respektovat, nejsme přece u sebe a přijmout pravidla hostitele je prostě známka naší osobní kultury. Kdybychom se dostali do země s evangelickou tradicí a katolický kostel by vůbec nikde nebyl, tak rozhodně lepší je zajít na bohoslužbu evangelickou, než žádnou. Nicméně je třeba pamatovat, že se lišíme v chápání Eucharistie neboli Večeře Páně, a proto během evangelické bohoslužby k přijímání přistoupit nemůžeme, ačkoli mnohé protestantské sbory tvrdí, že každý může u nich přistoupit ke Stolu Páně.

Zcela jiná situace je, když nás naše prázdninové cesty zavedou do nějaké muslimské země, třeba do Turecka nebo do Egypta, kde najít jakýkoli křesťanský kostel je velice obtížné. Pochopitelně tehdy jsme od povinnosti účastnit se nedělní mše sv. zproštěni, ale je dobré věnovat delší chvílku modlitbě a setkání s Božím Slovem, aby neděle neztratila svůj jednoznačně posvátný charakter.

Przemek

English for Parish

SUMMER

holidays

Match the words to the correct pictures and complete the crossword. Then find a secret message.

11 ball
beach bag
bucket
camping
crab
deckchair
flippers
inflatable ring
kite
lifeguard
sandcastle
shells
snorkelling
starfish
sunbathing
sun cream
sunglasses
sunshade
swimming
surfing
towel

13

12

16

12

10

15

18

18

1

15

10

21

4

The secret message is _____.

Alena

V červencovém čísle *Naší farní rodiny* přináším promluvy papeže Františka týkající se rodiny, mezigeneračního soužití, situace v dnešních rodinách, rodičovství, výchovy dětí. Této problematice se papež v posledních promluvách hojně věnoval.

Adolescence není patologie (19. 6. 2017)

- Promluva Petrova nástupce na kongresu římské diecéze, bazilika sv. Jana na Lateránu

V této promluvě papež František nazývá období dospívání přechodnou fází života. Dospívající nejsou děti (a nechtějí, aby se s nimi tak jednalo) a nejsou dospělí (ale chtějí, aby se s nimi tak jednalo, zejména pokud jde o práva), jsou tedy „na cestě, v přechodu.“ Toto období, ačkoliv se pojí s velkými riziky, je také drahocenným časem v životě našich dětí, je důležitou etapou růstu pro děti i jejich rodiny.

Papež František kritizuje přístup dospělých k adolescentům: *“Dospívání není patologie a nemůžeme s ním nakládat jako by tomu tak bylo. Dítě, které prožívá svoje dospívání (jakkoli může být obtížné pro jeho rodiče), je dítětem s budoucností a nadějí. Často mi dělá starosti nyníější předčasně „medicinální“ přístup k našim mladým. Zdá se, že všechno se vyřeší medicínsky nebo dozorováním všeho pomocí sloganu „využij svůj čas maximálně“, takže se někdy stane, že diář mladých je plnější než nějakých manažerů.“*

Dospívající nechtějí jen plnit rozkazy, které jim dáváme my dospělí, chtějí mít pocit, že si svůj život řídí sami. Proto je důležité jim dát možnost cítit se protagonisty, proměnit své sny v plány, nabízet jim velké cíle a výzvy a pomáhat jim těchto cílů dosáhnout. Dospívající chtějí získávat zkušenosti, a proto nepřipusťme, aby jim zkušenosti předávali ti, kdo ohrožují jejich život. Dobrým prostředím pro růst mládeže jsou zejména školy, farnosti a církevní hnutí, *„které podněcují aktivitu, jež je vystavuje zkoušce a umožní jim považovat se za protagonisty.“*

Papež si také uvědomuje, že v současné době existuje určité soupeření mezi rodiči a potomky, které souvisí s kultem mládí panujícím v dnešní společnosti. *„Svět dospělých přijal paradigma a model úspěchu „věčného mládí“. Zdá se jako by růst, stárnutí a zrání bylo něco zlého. To je příznak frustrovaného a vyhořelého života. Zdá se, že dnes se všechno maskuje a předstírá. Jako by fakt samotného života neměl smysl.“*

Tuto kulturu mládí pojímá papež jako jedno z největších ohrožení při výchově naší mládeže, při procesu vedení naší mládeže k osobnostnímu růstu k dospělosti.

„Toto je při výchově adolescentů v určitém smyslu jedno z nejnebezpečnějších „neuvědomělých“ ohrožení, vylučuje je totiž z procesu jejich růstu, protože jejich místa okupují dospělí. Dospělí, kteří nechtějí být dospělými a chtějí si hrát na adolescenty a být jimi navždy.“

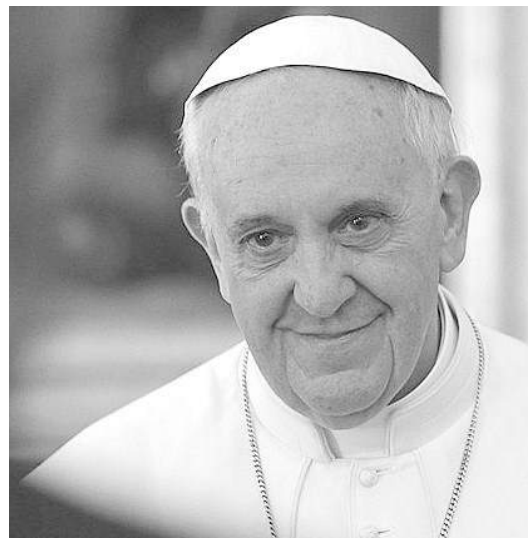
Milované děti – jistota naděje (14. 6. 2017)

- Katecheze papeže Františka na generální audienci, náměstí sv. Petra

V této katechezi se papež František vyjadřuje k tématu nezištné, nepodmíněné lásky, kterou potřebujeme pociťovat všichni. Nedostatek této lásky vede k tomu, že se lidé snaží zviditelnit, aby se jim dostalo potvrzení, uznání. Pocit nedostatku této lásky může vést až k násilným činům, neboť za mnoha formami výtržnictví a agresivního chování se skrývá právě pocit nedostatku lásky.

Všichni potřebujeme pociťovat nezištnou, nepodmíněnou lásku, lásku, kterou nás miluje Bůh. *„Bůh miluje první. Bůh nás nemá rád proto, že v nás je nějaký důvod vzbuzující lásku. Bůh nás má rád, protože On sám je láska, a láska se ze své povahy dává a šíří. Bůh svoji blahosklonnost neváže ani na naši konverzi, která, pokud k ní dojde, je také důsledkem lásky Boží. Svätý Pavel to říká precizně: „Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli hříšníky“ (Řím 5,8).“*

Takovou láskou také často milují rodiče své děti. *„Maminka má svého syna ráda, i když je ve vězení. Vzpomínám na matky, které stojí ve frontě na vstup do vězení v mojí diecézi. Tolik matek, a nestyděly se. Syn byl ve vězení, ale byl to jejich syn. Snášely četná ponižování, ale byl to jejich syn, vytrpěly to. Pouze tato mateřská láska nám umožňuje chápat Boží lásku. Matka nežádá zrušení lidské spravedlnosti, protože každé pochybení vyžaduje vykoupení. Matka však nikdy nepřestane pro svého syna trpět. Miluje ho, třebaže je hříšník.“*

Lucka

VÝDEJ SE NA CESTU

Lk 15, 1-32

Když někam cestujeme, většinou víme, kam se chceme dostat. Každá cesta má nějaký cíl.

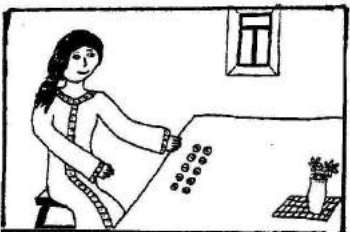
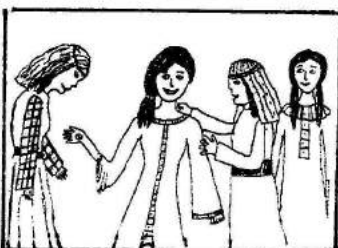
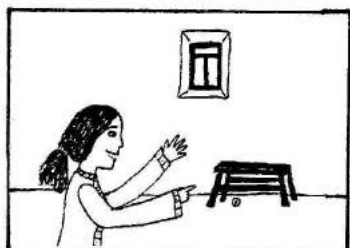
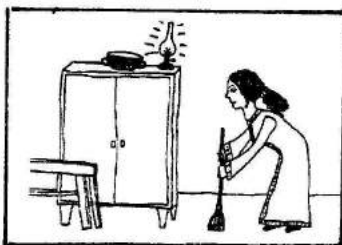
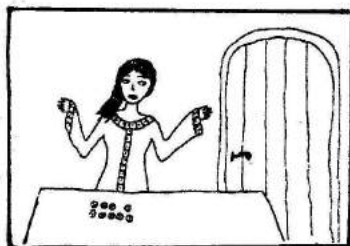
NAKRESLI, KAM JSI O PRÁZDNINÁCH CESTOVAL ?

KTERÉ VĚCI VEZMEŠ S SEBOU NA CESTU?

Život člověka může být taky jako cesta. Můžeme přemýšlet, kam moje cestička vede a kam bych chtěl dojít. A jestli se vydám po cestě, kterou nám ukazuje Ježíš.

Ježíš nám vypravuje v evangeliích různé příběhy lidí a ukazuje nám na nich, jak se máme chovat, abychom mohli jít cestou za ním. Jeden příběh je o ženě, která ztratila minci. Poskládej obrázky příběhu tak, jak jdou správně za sebou a příběh pak vyprávěj sám znovu.

K obrázkům doplň správné texty:

- Mám deset krásných stříbrných mincí!
- No tedy! Jedna mince chybí!
- Kde může být? Není pod skříní? Není...
- Konečně! Zakutálela se pod lavič!
- Hurá! Pojd'te se podívat, našla jsem svoji minci!

HURÁ!
NAŠLA JSEM
SVOJI ZTRACENOU
MINCI!

Žena našla minci a měla
Stejně tak se Bůh raduje z každého,
kdo chce jít po cestě za ním.
A my můžeme také RADOVAT.

www.deti.vira.cz

S kolárkem v kuchyni

Prázdniny, dovolená, vypadnout z města, neorganizovaně se trochu toulat po bližším nebo vzdálenějším okolí, nebo jen tak večer sednout na zahradě nebo na balkóně, otevřít nějaké víno a poklábosit... Je také možnost zabalit do slavné, každému známé plastové krabičky, nebo do alobalu a vytáhnout v práci jako svačinku nebo lehký oběd – výborná volba na horké dny a stejně dobře poslouží na parkovišti během cesty do Tater, Jizerek, k Baltu, Jadranu či Černému moři... Univerzální a jednoduché... a hravě barevné.... Dobrá, už to zní skoro jako rádiová reklama a jedná se pouze o **zeleninové, slané muffinky**... opět bezlepkově ;)

Potřebujeme:

- 8 větších vajec (rozměr „L“)
- 1 zelená paprika
- 1 červená paprika
- 1 červená cibule
- 1 střední, zelená cuketa
- 2 lžíce oleje z hroznových pecek, nebo nějakého jiného na smažení
- svazek pažitky
- 1/2 čajové lžičky sladké, mleté papriky
- sůl
- čerstvě semletý černý pepř

Rozehřejeme troubu na 200°C. Cibuli nakrájíme na teňoučké měsíčky. Zelenou a červenou papriku zbavíme semínek a nakrájíme na kostky (půl na půl cm). Cuketu oloupeme a vyčistíme semínkové hnízdo a také nakrájíme na stejné kostky jako papriky. Rajčata nakrájíme na plátky. Na pánvi pak rozežřejeme olej a zesklivatíme cibuli. Pak přidáme paprikové a cuketové kostičky a smažíme cca. 5 min. až zelenina změkne. Odstavíme z plotýnky a necháme vychladnout. Do trochu větší misky vybijeme vejíčka, přidáme mletou, sladkou papriku, nadrobno nakrájenou pažitku, sůl a pepř a všechno rozkvedláme vidličkou. Do vejíčkové směsi přidáme osmaženou a už vychladlou zeleninu a všechno důkladně promícháme, naporcujeme do muffinkových forem a navrch každé dáme plátek rajčete. Všechno dáme do trouby a pečeme 15-20 min. Servírujeme a konzumujeme teplé nebo studené, libovolně a dobrovolně dle vlastních chutí.

Varia: pažitka se může vynechat, rajčata také nejsou nutná... a/nebo může se přidat i nastrohaný tvrdý sýr, který máme rádi a/nebo nadrobno nakrájená šunka nebo nějaká klobáska – jak co komu bude vyhovovat :) Dobrou, prázdninovou chuť!

Przemek

O fryštátských farářích (6)

Jiří Kolek

Byl vysvěcen na kněze 10.7.1864 v Olomouci. Poté se stal farním vikářem v Bruzovicích, Frýdku a v Těšíně. Od roku 1873 byl farářem v Dolních Bludovicích. V roce 1900 se stal farářem v Ustroni a byl jmenován kancléřem generálního vikáře. Po dvou letech byl přemístěn z Ustroně do Fryštátu. Po necelém roce působení ve Fryštátě byl císařem jmenován čestným kanovníkem ve Wroclawi a papežským prelátem a apoštolským velvyslancem. U příležitosti 70 let, dne 3. 4. 1910, se šlo duchovenstvo celého děkanátu s gratulací a ks. Morón předal album všech kněží a s gratulací se přidaly i sestry Boromejky. Při výročí 50 let kněžství, 10. 7. 1914, kněžstvo uspořádalo finanční sbírku na podporu chudých a nemocných kněží. Po smrti kardinála Koppa znovu ožila myšlenka připojení Těšínského slezska do arcidiecéze krakowské. Tento návrh byl poslán císaři a krakowská rada tento návrh odsouhlasila. Frýdecká městská rada protestovala proti pletení se do slezských církevních záležitostí. Polské, katolické duchovenstvo a obyvatelstvo nebylo spokojeno s působením Koppa a tedy v souvislosti s odporem vůči plánovaným teritoriálním změnám se obrátilo na vládu a císaře s: a) požadavkem umožnit udělování svátosti biřmování generálnímu vikáři v Těšíně a osvobodit ho od farářských povinností; b) požadavkem biskupského svěcení pro generálního vikáře a rozšíření úřadu gen.vikáře. Jiří Kolek v roce 1917 přišel do Těšína a v roce 1924 obdržel právo udělovat biřmování, neboť kardinál Bertram nemohl přijít do Slezska.

Tomáš

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

(01.07.-31.08. mše svaté pouze ve farním kostele)

03.07.2017-10.09.2017

(stav ke dni: 28.06.2017)

po 03.07.	7:00	Pl	Za + Henryka kocha, syna Romana, rodziców z obu stron oraz rodzinę Rybów i Traczów
út 04.07.	7:00	Cz	Za + Josefa Wawrzeczku, manželku a za + Adolfa Eliasze, obě manželky a za živou rodinu
st 05.07.	8:00	Cz	Za děti, vnoučata a jejich rodiny o dary Ducha Svatého, dar zdraví, pokory, trpělivosti a o hlubší víru a porozumění
	9:30	Pl	Za + Władysława Martynka, z prosbą o jeho szczęśliwą wieczność
čt 06.07.	7:00	Cz	Za uzdravení Růženy Tancerové a za živé rodiny
	18:00	Pl	Za + Ilzę Strzelczok (1.roczn.+) oraz za Margitę Zuczek (2.roczn.+)
pá 07.07.	6:00	Cz	Za nemocného vnoučka a celou jeho rodinu s prosbou o pomoc a ochranu Boží
	7:00	Pl	Za Emilię i Alojzego Waleczków
	18:00	Cz	Za + rodiče Miloše a Kornelii Bártovy, za + rodiče Emila a Vlastu Popiolkovy a za živé rodiny do ochrany Panny Marie Fryštátské
so 08.07.	7:00	Cz	Na poděkování za 85 let života, s prosbou o ochranu a zdraví do dalších let a Boží pomoc v rozhodujících chvílích
	18:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 09.07.	6:30	Pl	Za + Henryka Ochodka, rodziców z obu stron i za całą + oraz żywą rodzinę
	8:00	Cz	Za Boleslava Brodu (nedož.92) a za duše v očistci
	9:30	Pl	O radość wieczną dla syna Marka Kretka (7.roczn.+), męża Michała i całą rodzinę Kretkową, Zajicową, Wenglarzową oraz za dusze w czyśćcu
	11:00	Cz	Za + Hermínu a Adolfa Poledníkovy, za + rodinu Venclovou a za živou rodinu do ochrany Boží
	18:45	Cz	Na poděkování za 70 let života s prosbou o dar zdraví do dalších let
po 10.07.	7:00	Pl	Za + Marię Kawulokową
út 11.07.	7:00	Cz	Za + Petra Kokošínského a jeho žijící manželku
st 12.07.	18:00	Cz	Za + rodinu Pohromovou, Kolenčíkovou, francírkovou, Hanku Zabojsníkovou a do ochrany Boží za živé rodiny
čt 13.07.	7:00	Cz	Za Ladislava Stempného, rodiče z obou stran, bratra a manželku, za Ladislava Kučoka a manželku, za Alberta Nawrata a manželku a za celou živou rodinu
	18:00	Pl	Za + Władysławę i Bronisława Kustrów, + rodzinę Samek, Szostek i za dusze w czyśćcu
pá 14.07.	7:00	Pl	Za žijících i + członków wspólnoty Żywego Różańca
	18:00	Cz	Za Helenu a Floriána Krůčkovy
so 15.07.	7:00	Cz	Za + Jana Kučeru, za + a žijící členy rodiny Kučerovy
	18:00	Pl	Za + Erwina Franka i rodziców z obu stron
ne 16.07.	6:30	Pl	Za + z rodziny Ferfeckich, Szwarców, Malirzów oraz za dusze w czyśćcu
	8:00	Cz	Za Františka Rašyka (5.výr.+), rodiče z obou stran, za Bronislavu a Vladislava Mlotkovy a za zdraví pro žijící členy rodiny
	9:30	Pl	Za Bogusławą Walowego (16.roczn.+), jego żonę Stefanię oraz za rodziny ich córek i za wszystkie dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za Markétu Dvůřokovou, jejího manžela Josefa, rodiče Marii a Jana Folvarčné a za celou živou rodinu do ochrany Boží
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 17.07.	7:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne
út 18.07.	7:00	Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
st 19.07.	18:00	Cz	Za + Marii Bublikovou, manžela a syna Bohuše
čt 20.07.	7:00	Cz	Za + Ladislava Maslowského, živé a + členy rodiny a za + Sofii Sztymonovou
	18:00	Pl	Za Franciszka Konkolskiego, córkę Marię i rodziców, za żyjącą rodzinę z prosbą o zdrowie i opiekę Bożą
pá 21.07.	7:00	Pl	Za rodziców Annę i Gerharda Obrusników oraz całą rodzinę Macurów
	18:00	Cz	Na poděkování za dožitých 104 let maminky a za živé a + členy rodiny, s prosbou o ochranu Panny Marie Fryštátské
so 22.07.	7:00	Cz	Za + syna Davida Macků, rodiče Kozakovy a do ochrany Boží za živou rodinu
	18:00	Pl	Za męża i rodziców z obu stron, za dusze w czyśćcu oraz za żyjących członków rodziny, z prosbą o opiekę Bożą i Panny Maryi

ne 23.07.	6:30	Pl	Dziękczynna za 70 lat życia, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże
	8:00	Cz	Za Albína Kijonku a manželku Anežku, za Marii Kolarczykovou, Hildu Ďadkovou a manžela, za Hildu Zimniokovou a duše v očistci
	9:30	Pl	Za + rodčinu Žilów, dwóh synów oraz za žyjacych członków rodčiny, powierzając ich opiece Panny Maryi Nieustającej Pomocy
	11:00	Cz	Za + Václava Novotného (nedož.80), s prosbou o Boží požehnání pro žívou rodinu
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 24.07.	7:00	Pl	
út 25.07.	7:00	Cz	Za + Katku Kratochvílovou, s prosbou o spásu pro ni
st 26.07.	18:00	Cz	Za + Otmara Sommra (15.výr.+), za rodiče z obou stran a rodinu Dembinských a za živé rodiny do ochrany Boží
čt 27.07.	7:00	Cz	Za + Annu Bránskou, manžela a za + Josefa Kratinu
	18:00	Pl	Za + Maxmilianu i Stefanię Niezgodów, córku, wnuczkę, rodčicůw z obu stron, rodčiny Niezgodów, Poloków, Annę Janiurkową oraz do Opatrzności Bożej za žyjacych członków rodčiny i duše opuszczone
pá 28.07.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 29.07.	7:00	Cz	Na poděkování za 60 let života Petra Miereše, s prosbou o dar zdraví a požehnání do dalších let
	18:00	Pl	Za + Karola Kolátka, rodčicůw z obu stron oraz za Stefana i Alfreda
ne 30.07.	6:30	Pl	Za + Helenę Tomiczkową, męża, rodčicůw z obu stron, rodčinu Parchańską, Faranową oraz duše opuszczone
	8:00	Cz	Za + manžela Jaroslava Galu, syny Jaroslava a Lubomíra, za + tety Veroniku a Marii Guldovy, za živé rodiny do ochrany Panny Marie a za + rodiče Kučákovy
	9:30	Pl	Za + Józefa Gmuzdkę
	11:00	Cz	Za + rodiče Karla a Žofii Grimovy a za živé rodiny do ochrany Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 31.07.	7:00	Pl	Za rodčinu Hanzlikową oraz za duše w czyśćcu
út 01.08.	7:00	Cz	
st 02.08.	18:00	Cz	Za + Marii Ruskovou, manžela, syna a rodinu Ruskovou, s prosbou o Boží požehnání a přímělu Panny Marie pro žívou rodinu
čt 03.08.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Annę Gargalikową, męża Františka, za rodčinu Vavříčkůw, Vlachůw oraz Puczkůw
pá 04.08.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Zlatici Šaffovou, Gretku Tobolovou, Luboše Twardzika a za duše v očistci
so 05.08.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Matky Boží Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Annę i Józefa Pietrów, zięcia Andrzeja oraz za + z rodčiny Pietrów, Zwierzynów, Koźdoniów i Borczów
ne 06.08.	6:30	Pl	Za + Walerię Kulową, + syna Mirosława, 2 mężůw oraz z prośbą o zdrowie dla rodčiny Olszarów, Harazimów i Musiolkůw
	8:00	Cz	Na poděkování za 25 let manželství, s prosbou o dar lásky, požehnání a sílu do dalších let a za celou rodinu
	9:30	Pl	Za + Karola Hanzla oraz za + rodčicůw i rodzeństwo
	11:00	Cz	Za + Václava Popiolka (2.výr.+) s prosbou o Boží království pro něj
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 07.08.	7:00	Pl	Za + Walerię Derlichową (niedož. 90)
út 08.08.	7:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání
st 09.08.	18:00	Cz	Za + Agnešu Hanáčkovou (1.výr.+) a za žívou rodinu do ochrany Boží
čt 10.08.	7:00	Cz	Za + Květu Nitrovou a za živé rodiny
	18:00	Pl	Dziękczynna za dar życia, z prośbą o błogosławieństwo i opiekę Bożą na kolejne lata
pá 11.08.	7:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	18:00	Cz	Za + kmotry Slavka a Kamila Chupáňovy a za + rodinu Valicovou
so 12.08.	7:00	Cz	Za + Kláru Hvíždovou
	18:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 13.08.	6:30	Pl	Za Edwarda Gałuszkę i jego rodčinę
	8:00	Cz	Za děti, vnučky, pravnučky a celou rodinu Ošifovou do ochrany Boží, s prosbou o dary Ducha Svatého, dar víry
	9:30	Pl	Za + Genowefę Czendlik, jej męża Miłosława oraz za + z rodčiny Trojan i Lahr
	11:00	Cz	Za + Alžbětu Brodovou, manžela Vladka, vnučku Kateřinu, rodiče a do ochrany Panny Marie za žívou rodinu
	18:45	Cz	Za + rodinu Olšákovou, Kolarczykovou, Wojcikovou a Smolíkovou, za živé rodiny do ochrany Panny Marie, s prosbou o dar víry a obrácení

po 14.08.	7:00	Pl	Za żyjących i + członków rodziny Ryglów i Bornerów
út 15.08.	7:00	Pl	Za + Karola i Stefanię Owczarzy, z prośbą o obfitość łask Bożych dla żyjących członków rodziny
	16:30	Pl	Za + Piotra Febera (6.roczn.+), + rodzinę Feberową i Olszokową
	18:00	Cz	Na podękowaniu Panny Marii, s prośbą o przykładu za rodzinę Haltofovou
st 16.08.	18:00	Cz	Za všechny +, za duše v očistci a za nenarozené děti
čt 17.08.	7:00	Cz	Za + Adolfa Eliasze, obě manželky, Františku a Marii, snachu Drahomíru a za živou rodinu
	18:00	Pl	Za + Františka Nalewajkę, jeho ženu Marię, brata Mirka i rodziców z obu stran
pá 18.08.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Na podękování Bohu, s prośbą o požehnání a ochranu Panny Marie Karmelské, za + doktora Jindřicha Bednáře, za duše v očistci, za velmi staré lidi, mládež a za mír
so 19.08.	7:00	Cz	Za živou a + rodinu Margietovou, Przybylovou, Kohutovou, Grimovou, Škareckou a Frydrychovou
	18:00	Pl	Za našą wspólnotę parafialną
ne 20.08.	6:30	Pl	Za + syna Mariana Wierzgonia oraz za żyjących i + członków rodziny Palów i Wierzgoniów
	8:00	Cz	Za Ericha Hlawiczku (nedoż.85), jeho bratra Alfréda (nedoż.89) a za duše v očistci
	9:30	Pl	Za + męża Józefa Kopla, brata Alojzego Brodę oraz za rodziców z obydwu stran
	11:00	Cz	Za + rodiče, bratry a ostatní + a žijící z rodiny
	18:45	Cz	Za + Žofii Navrátilovou, rodinu Kudlačíkovou, Poláčkovou, Šnapkovou a Gilovou a za živé rodiny do ochrany Panny Marie, s prośbą o dar víry a obrácení
po 21.08.	7:00	Pl	
út 22.08.	7:00	Cz	Za živé i + členy společenství Živého Růžence
st 23.08.	18:00	Cz	Za + Alfréda Steffana, Ervína Steffana, Petra Steffana, s prośbą o požehnání pro živou rodinu
čt 24.08.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Eduarda Kolatka, ženu, rodziców oraz za + i żyjących członków rodziny
pá 25.08.	7:00	Pl	Za + rodziców Jana i Marię Fiedorów, dusze w czyśćcu cierpiące oraz do Opatrzności Bożej za całą żyjącą rodzinę
	18:00	Cz	Za + Magdalenu Pohromovou
so 26.08.	7:00	Cz	Za + Marii Novotnou (1.výr.+), bratra Václava, Jana, sestru Ludmilu s rodinami, dceru Vlastu a za živou a + rodinu Novotných, Olšarových, Pospíšilových, Zarembových, Niebrojových a Dvořákových
	18:00	Pl	Za + Franciszka Krajczę, ženu Małgorzatę
ne 27.08.	6:30	Pl	Dziękczynna za 40 lat małżeństwa z prośbą o zdrowie, opiekę Bożą i błogosławieństwo dla całej rodziny
	8:00	Cz	Za + manžela Josefa Piegrzyma, rodiče z obou stran a + Ericha Pamroka
	9:30	Pl	Za Zdenka i Aleksandrę Kremerów, w podziękowaniu za życiowy jubileusz oraz za rodzinę z obu stran
	11:00	Cz	Za + Karla Huleju a za celou živou rodinu
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 28.08.	7:00	Pl	Za Katarzynę i Leopolda Dziechów, Wandę i Fryderyka Bieleckich, Mirosława Martyczaka i Józefa Chodurę
út 29.08.	7:00	Cz	
st 30.08.	18:00	Cz	Za + manžela (2.výr.+)
čt 31.08.	7:00	Cz	Za + Emila Schmucha a 2 manželky, s prośbą o ochranu Boží pro živou rodinu
	18:00	Pl	Za + Franciszka Parkosza
pá 01.09.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	Za + męża Franciszka, rodziców z obu stran, + Marię i Jana Benków, dusze w czyśćcu cierpiące oraz za żyjącą rodzinę z prośbą o zdrowie i opiekę Bożą
	18:00	Cz	Na podękování Bohu, s prośbą o požehnání pro rodiny, ochranu Matky Boží, za mladé i staré, za opuštěné, nemocné, za + Anežku a syna Milana Szyszkowicze, Franciszka Molitoryse a za mír
so 02.09.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Matky Boží Fryštátské
	18:00	Pl	Za żyjących i + z rodziny Brecherów, Foltynów, Stolarzów, za dusze w czyśćcu, z podziękowaniem za dar życia oraz prośbą o błogosławieństwo Boże
ne 03.09.	6:30	Pl	Za + Helenę Strzebowską (niedoż. 70), + szwagra Jerzego, + rodziców, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla żyjących członków rodzin oraz o wstawiennictwo Panny Maryi Frysztackiej
	8:00	Cz	Za + rodiče z obou stran, bratra Aloise, švagrovou Kristinu a za živé rodiny
	9:30	Pl	Za Władysława Moja, jego rodziców Emila i Marię Mojów, Leopolda Karpetę, jego ženu Zofię, siostrę Daniełę Monczkową, szwagra Edwina, Gertrudę Chlupową, Zofię i Huberta Walków oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za + Mirosława Kulę (1.výr.+), rodinu Kulovou, s prośbą o Boží požehnání pro živou rodinu a přímluvu Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

po 04.09.	7:00 Pl	Za + Walerię Sikorową, męża, rodziców z obu stron, rodziny Niezgodów, Wierbiców, Brózdów, dusze opuszczone oraz w pewnej intencji
	18:00 Cz	Za + Jana Hišema (nedož.85), za Annu Kapraľovou a za duše v očistci
út 05.09.	7:00 Cz	Za + rodiče Josefa a Marii Górecké, za + rodiče Františka a Amálii Macurovy, za + manžele Uherkovy, za duše, na které nikdo nepamatuje a za živé rodinko ochrany Boží a Panny Marie
st 06.09.	7:00 Pl	Za + Erwina Gajdzioka, žonę Zofię i brata Rudolfa
	18:00 Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené v srpnu beze mše svaté
čt 07.09.	7:00 Cz	Za + rodiče Hermínu a Adama Břežkovy, za + rodinu Opolkovou a za živé členy rodiny
	18:00 Pl	Za + Marię Burową, męża Henryka i za dusze w czyśćcu cierpiące
pá 08.09.	7:00 Pl	Za + Annę Podwikową (1.roczn.+)
	18:00 Cz	Za živé a + členy rodiny Búzášiové a Flaškárové
so 09.09.	7:00 Cz	Za + Rudolfinu a Jakuba Michlovy, rodiče z obou stran, sourozence, + děti Ervína, Adolfa, Alžbětu a za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
	18:00 Pl	Za Dorotę Dobesz-Kremerową i jej rodiny
ne 10.09.	6:30 Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00 Cz	Za + Aloise Dvořáka
	9:30 Pl	Za + męża Karola, Annę, Karola Góreckiego, rodziców Karola i Zofię Kunców oraz za + członków rodziny Vyvlečka, Gorecki, Kunc, Kaczyński i Hoffmman
	11:00 Cz	Za + manžela Štefana Beňku, za jeho rodiče, bratra, za + Aloise Gureckého a za celou živou rodinu a duše v očistci
	18:45 Cz	Za dobrý průběh operace a uzdravení jisté osoby a na poděkování Panně Marii za dálnější operace

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Příští číslo Naší farní rodiny vyjde v neděli 03.09.2017

Uzávěrka v pátek 25.08.2017

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Rozpis mší svatých

*Za nová kněžská
a řeholní povolání /
O nowe powołania
kapłańskie i zakonne*

na 2. pololetí roku 2017

17.07. 7:00 Pl
08.08. 7:00 Cz
13.09. 7:00 Pl
06.10. 6:00 Cz
08.11. 7:00 Pl
05.12. 6:30 Cz

Rozpis mší svatých

*Za živé i + členy spole-
čenství Živého Růžence
/ Za żyjących i +
członków wspólnoty
Żywego Różańca*

na 2. pololetí roku 2017

14.07. 7:00 Pl
22.08. 7:00 Cz
18.09. 7:00 Pl
10.10. 7:00 Cz
13.11. 7:00 Pl
12.12. 6:30 Cz

Rozpis mší svatých

*Za ochranu lidského
života od početí
do přirozené smrti /
O poszanowanie życia
ludzkiego od poczęcia
do naturalnej śmierci*

na 2. pololetí roku 2017

18.07. 7:00 Cz
11.08. 7:00 Pl
23.09. 7:00 Cz
13.10. 7:00 Pl
07.11. 7:00 Cz
11.12. 6:30 Pl

Pravidelná setkávání farních společenství:

Během letních prázdnin nejsou žádná setkání společenství.

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 07.07. a 04.08. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků v červenci a srpnu nebude.

Návštěvy nemocných:

pátek 30.06. nemocní, které navštěvuje P. David

pátek 07.07. nemocní, které navštěvuje P. Stanisław a P. Przemek

pátek 14.07. nemocní, které navštěvuje P. Petr

pátek 28.07. nemocní, které navštěvuje P. David

pátek 04.08. všichni ostatní nemocní

po celou dobu letních prázdnin - nebudou mše sv. v kostele sv. Marka a kapli v Ráji, tzn. že v pondělí a úterý je pouze ranní mše sv. v 7:00 hod. a ve středu večerní mše sv. v 18:00 hod. Ostatní dny v týdnu jako obvykle.

02.07. - 08.07. ministrantský tábor v Jeseníku.

22.07. - pouť u sv. Anny v kapli v Darkově. Poutní mše sv. v 16:00 hod. (CZ).

30.07. - pouť u sv. Anny v kapli v Ráji. Poutní mše sv. v 8:00 (PL) a v 10:00 (CZ), odpoledne v 15:00 hod. pobožnost se svátostným požehnáním (CZ/PL)

01.07. a 05.08. - první sobota v měsíci

6:15 - fryštátský růženec;

7:00 - mše sv. obětovaná na všechny úmysly složené u oltáře P. M. Fryštátské.

05.07. - slavnost sv. Cyrila a Metoděje, slovanských věrozvěstů, mše sv. ve farním kostele v 8:00 (CZ) a v 9:30 (PL) - je to slavnost s doporučenou účastí na mši sv.

15.08. - slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Mše svaté ve farním kostele: v 7:00 (CZ), 16:30 (PL) a v 18:00 (CZ).

03.09. - během mše sv. v 8:00 a v 9:30 bude požehnání školních potřeb.

09.07. - 15.07. farní letní tábor v Gutech.

09.07. se během mše sv. v 8:00 a v 9:30 s farností rozloučí P. Petr Plachký, který po pětileté obětavé službě v naší farnosti je ustanoven farním vikářem ve farnosti Nový Jičín a zároveň administrátorem excurendo farnosti Šenov u NJ. V srpnu do naší farnosti nastoupí jako farní vikář P. Adam Kasperek.

Dzieci przyjęły Jezusa

W niedzielę, 11 czerwca 2017 r. w naszym kościele stał się "cud". 12-osobowa grupa polskich dzieci przystąpiła do I Komunii Świętej. Dzień wcześniej dzieci po raz pierwszy skorzystały z Sakramentu Pokuty i Pojednania. Dzieci przygotowywał i uroczystą Eucharystię celebrował ks. Dawid Kantor. W serduszka dzieci wszedł Pan Jezus Drogi. Dzień ten napewno zostanie w pamięci nie tylko dzieci i ich rodziców, ale również wszystkich parafian.

Oto kilka wrażeń dzieci:

Jaś:

Staralem się poprawnie przyjąć Pana Jezusa. Ucieszyłem się, że nareszcie przyjąłem Boga do swego serca i zdziwiłem się, że mogłem również przyjąć Krew Chrystusa pod postacią wina.

Aga:

Podobały mi się nasze uroczyste ubrania. Myślałam, że będzie mniej ludzi. Cieszy mnie, że mogłam przyjąć pierwszy raz Ciało Chrystusa.

Iza:

Bałam się, ale było to dla mnie duże przeżycie. Podobało mi się, że otrzymałam dużo prezentów.

Artur:

Bliscy składali mi życzenia a po południu przyniosłem do poświęcenia Pismo Święte, które otrzymałem na pamiątkę. Od księdza Dawida, który nas cały rok przygotowywał, otrzymaliśmy obrazek na pamiątkę I Komunii świętej i Modlitewnik.

Anetka:

Podczas uroczystej mszy bałam się, jak niosłam dary. Myślałam, że spowiedź, to co innego. A w końcu to było miłe. Opowiadałam z księdzem.

Oliwka:

W tym dniu cieszyłam się, że przyjmuję Pana Jezusa do serca. Cieszyłam się, że cała moja rodzina przybyła na tę uroczystość.

Dawid:

Dziękuję Rodzicom za przygotowanie do I Komunii Świętej i za upiększenie tej uroczystości. Moja Mama przygrywała na organach a Tata na zakończenie dzwonił dzwonami na wieży.

Dorianka:

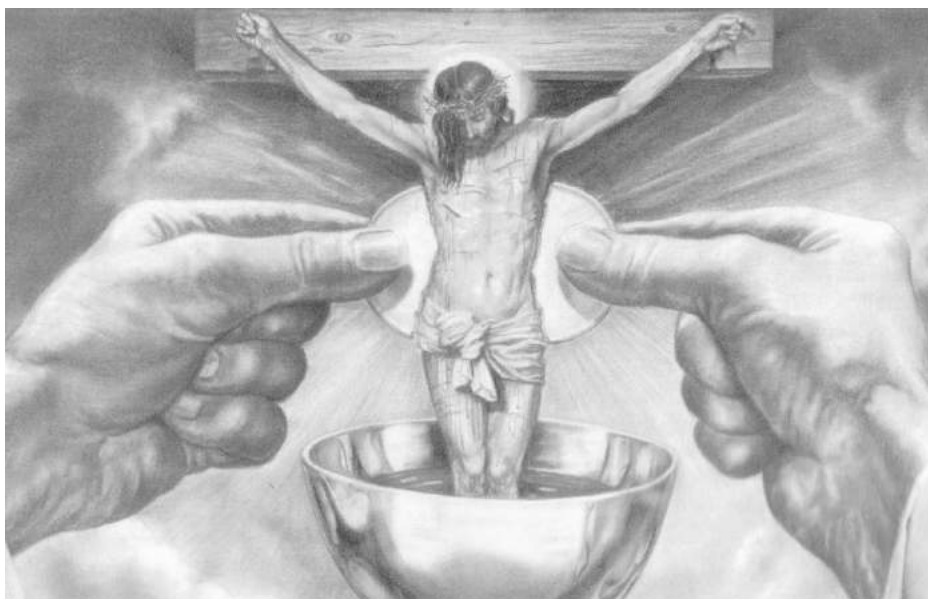
Byłam szczęśliwa, że w tak ważnym dniu ze mną była cała rodzina, koledzy i dużo znajomych. Miałam strach, że coś powiem albo zrobię źle.

Kuba:

Podobało mi się, że mogliśmy nieść dary. Było to na przykład winogrono, zabawka, rakietka do tenisa, chleb, różaniec... Ten dzień był dla mnie bardzo przyjemny.

Adam:

W tym dniu byliśmy wszyscy ubrani jednakowo. Było to duże święto! Podczas mszy trzymaliśmy świece.

Adelka:

Wstydziłam się, ponieważ było dużo gości. Ten dzień mi się bardzo podobał. Było mi przykro, że Tata musiał odjechać do pracy.

Ksenia

Dnes je slunovrat. Píše se o něm, že je to den magický.

V tento den bych měla skočit do potoka a udělat si očistnou koupel. Natrhat čerstvé léčivé byliny, protože tento den mají největší sílu a dar k uzdravení. Dále najít zlaté kapradí a za odměnu rozumět řeči všech zvířat a ptáků. Na hladině rybníka bych mohla zřít svou budoucnost. Trhat devatero kvítí už nemusím. Je to pouze pro vдавекchtivé slečny, které si je mají strčit pod polštář a zjeví se jim jejich vyvolený.

Jelikož nejsem pohan, nemám o karvinských bylinkách valné mínění, kapradí by bylo zlaté tak leda od venčících se psů a v místním Kačoku budoucnost zřím ztěžka, pouštím se do napsání článku do našeho časopisu.

Léto, prázdniny a odpočinek. Co si vzít pod mohutnou třešeň? No přeci **knihu z naší farní knihovny!** I přes celé letošní prázdniny vám budou k dispozici, a to zcela dobrovolně, naše milé farní knihovnice. Každou neděli od 9 do 11 hodin. Neváhejte a zaskočte do katechetického domu, kde se knihovna nachází, a přesvědčte je, že tam nejsou zbytečně. Rádi vám poradí s výběrem. Jejich letošní letní tip je například už dobře známá kniha **Chatrč** od P. Younga a její pokračování – **Návrat do Chatrče** (ve slovenštině). Romantik či romantička by si mohli odnést knihu **Vykupující láska** od F. Riversové, nebo **Oheň tajemství** od M. Neužilové. Tato kniha už trochu spadá do politického dění, stejně jak kniha **Odpušť Natašo** od spisovatele S. K. Dakova. Pro čtenáře, kteří si rádi přečtou knihu v polském jazyce, je k mání například kniha **Po tamtej stronie nocy** od S. Marlo. Titulů je v knihovně opravdu spousta. Čekají na vás v krásných dřevěných regálech, kde si je můžete v klidu a beze spěchu prohlédnout.

Taky jste navštívili festival **Slezská Lilie**? Naše rodinka ano. Pokud někdo z vás hledá lék na špatnou náladu, uspěchanost, stres a pracovní únavu, tak přistěďte také. Už ve čtvrtek 8. 6. jsme si mohli zazpívat společně s Jaromírem Nohavicou jeho geniální songy, při charitativním koncertě v kostele sv. Antonína z Padovy v Ostravě Kunčičkách. V sobotu jsme si vyslechli v kostele sv. Václava úsměvné přednášky kněze Z. Czendlika. Koncert Slávka Klecandra a Romana Dostála se v našem kraji bez mé přítomnosti už dvacet let neobejde. Vytrvalejší návštěvníci festivalu se z kostela přesunuli ke katedrále Božského Spasitele, kde byl další fascinující a velkolepý program – Lenka Dusilová, Christafari, Voxel. Nedělní počasí bylo slunečné. Mše svatá se tedy mohla sloužit před kostelem sv. Antonína z Padovy. Byla krásná a velice radostná. Naše rodina byla mile překvapena, že mši svatou sloužili tři lidé, kteří jsou s naší rodinou spojeni. Leoš Ryška, který nás oddával, Dariusz Szpato, který manžela a naše děti připravoval na první svaté přijímání, a Ladislav Heryán, který nás v současné době spojuje na duchovních obnovách manželů. A to byl ještě k tomu svátek Svaté Trojice, která je pro nás křesťany nesmírně důležitá. Díky za vše otci Darkovi, jednomu z největších organizátorů a hlavnímu moderátorovi tohoto festivalu. Otče, já myslím, že vy jednou i to U2 přesvědčíte!

15. 6. 2017 se slavila slavnost Těla a Krve Páně. V tento den také odešel na onen svět akademický **sochař Olbram Zoubek**. Zoubek tvořil celý život těla, těla vysoká, krásná a vzletná. O minulých prázdninách jsem na hřbitově ve Vítkově u Opavy s úctou obdivovala náhrobek Jana Zajíce, který vytvořil právě sochař Zoubek. Pokud budete v Litomyšli, zajděte do sklepení zámku, kde se nachází celoroční výstava jeho děl. V Praze pak můžete potkat cestou na Petřín jeho sochy – oběti komunismu. Městu Karviné dokonce věnoval sochu Zrození jezerní panny, kterou můžete vidět v karvinské knihovně. Když karvinská galeristka Š. Králová odjížděla před půl rokem na návštěvu k sochaři Zoubkovi, prosila jsem ji o vyřízení vzkazu, že moc děkuji, za jeho celoživotní práci, jeho pokoru a odvahu i věčné hledání. Osobně jsem v jeho odchodu zrovna na svátek Božího Těla viděla vel-

kou spojitost. Bůh nám dává to nejcennější, co má, své Tělo. Mistr Zoubek tvořil nádherná těla svými rukama.

O víkendu 23–25. 6. **společenství manželů středního věku** vyjelo i se svými dětmi opět na salesiánskou chalupu Saláš ve Pstruží. Pátek a sobotu jsme prožili v dešti, za to ale s dobrou náladou. Strava na této chalupě se vyrovná all inclusive a jedinečný je smíchaný guláš všech rodin dohromady. V neděli nám krásně vysvitlo sluníčko a po procházce se už stavěly branky na odpolední fotbálek. Tam jsme konečně mohli vydat kila nabytá za celý víkend stále plného stolu. Jediný, kdo nám moc chyběl, byl otec Petr, který se o naše společenství duchovně staral, a moc mu za jeho veškeré přátelské sdílení s námi děkujeme.

Farní volejbal na Základní škole Dělnická se hraje už víc než deset let. Letos hrajeme každý pátek od 19.00 do 21.00. Hrajeme i celé prázdniny. Nechcete se přidat? Občas hrajeme na pohodu, občas to bereme vážně, občas je to velká legrace a každý pátek se na sebe i hru moc těšíme. Domlouváme se na webových stránkách <http://farnivolejbalkarvina.blog.cz/>. Dojděte, nejsme uzavřená skupina.

Přeji vám krásné léto a bezpečné prázdniny. Ať nad vámi bdí váš anděl strážný a na cestách ať potkáváte anděly pozemské, na správných místech, ve správnou dobu.

Kamila F.

Dost dobrá oslava 90 let

Jednou se Režisér, co má v ruce všechny scénáře světa, tak trochu nudil. Svět se točí jak má, slunce vychází každé ráno, na obloze se pasou beránci... Mé IQ je nekonečné. Co tak změřit IQ jedné mé farnosti? Dám jim matematický scio testík, jestli obstojí...

Stanislav, Przemek, David a Petr vyšli v roce, který má na konci „dvojku“, na kněžskou cestu. Jeden z nich má nejvíc odslouženo a je nejstarší. Benjamínek ve službě je druhý nejstarší. Čtvrtý odsloužil stejně jako třetí, avšak je o pár měsíců mladší. Kdo přišel na farní slavnost jako první?

- a) Ten, který řekl, že je ve farnosti šťastný.
- b) Ten, kterému je ve farnosti dobře.
- c) Ten, kterého to ve farnosti neustále posouvá dál.
- d) Ten, který všude, kde byl, potkal dobré lidi.
- e) Všichni farníci.

Ten, kdo si nevybral ani z jedné možnosti a odpověděl, že první místo na slavnosti obsadil Režisér, odpověděl správně. Ten potom mohl na farní zahradě pocítit, jak vše pěkně klaplo. Bylo požehnané jídlo, počasí, hudba, zpěv, dětský smích, všichni farníci a v neposlední řadě devadesátiletá služba našich kněží.

Jeden z oslavenců ve své promluvě řekl: „Všude, kde jsem byl, potkal jsem dobré lidi.“ A to je opravdové ujištění, že i v naší farnosti jsou dobří lidé. Je to naděje, že by naše farnost mohla jednou dostat titul „dost dobrá farnost.“ A to stojí za trochu té námahy.

Anna

Na přání mnohých účastníků oslavy přinášíme slova písničky, která zazněla v rámci gratulací :)

M: *Siedzi mucha na ścianie a Niedaleko Bogumina*

Siedzi mucha na ścianie.....

*Niedaleko z Jabłónkowa hej,
familia Jochymkowa hej,
urodzyni Stanisława hej,
to Ci była wielko sława hej, hej, hej, hej.*

*Stasiu rosnył, dumoł wielce hej,
mamie też to w głowie wierce hej,
czym roz bydzie, w co wyrośnie hej,
modliła se cicho, głośnie hej, hej, hej, hej.*

*Wymodliła, Pan pożegnol hej,
Stasiu w konwikt se rozegnoł hej,
skończył szkołę, dostał dekret hej,
nima to už żodyn sekret hej, hej, hej, hej.*

*W Karwinie go uwielbiómy hej,
wielkóm radość z niego mómy hej,
świętość, dobroć i pokora,
to je dlo nas wielko szkoła hej, hej, hej, hej.*

Siedzi mucha na ścianie....

*Godej kto jest między nami hej,
najwyższy między panami hej,
pochodzi ze środka Polski hej,
a to z miasta, z żodnej wioski hej, hej, hej, hej.*

*Dzieciństwo i wiek młodzieńczy hej,
wybrykami znacznie dźwięczy hej,
koniec kropka Pan zawołał hej,
do kapłaństwa go powołał hej, hej, hej, hej.*

*Chociaż w Polsce studiował hej,
Czechy sobie umiłowal hej,
říká hezky pěkně česky hej,
slovíčka už umí všechny hej, hej, hej, hej.*

*Być proboszczem trudna rola hej,
szefowanie to niedola hej,
ale wprowadza nowości hej,
i tabakiem wędzi kości hej, hej, hej, hej.*

Siedzi mucha na ścianie...

*Jeszcze jeden z goralije hej,
zatím je tu enem chwile hej,
už to wiemy, rod sportuje hej,
dóma aji na tribuně hej, hej, hej, hej.*

*Fusbal, koło aji narty hej,
na to ksiądz Dawid otwarty hej,
ale jak zmęczenie złapie hej,
to na całóm fare chrapie hej, hej, hej, hej.*

*Potrzebuje energie hej,
na zdrowi se rod wypije hej,
zbiyro w kuchni kalorie hej,
Czci Jezusa i Maryje hej, hej, hej, hej.*

*Nejwięcej włosów ze wszeckich hej,
chciało by to letni sestřih hej,
ale on se przed tym brání hej,
jako na mszy przed śpiwaniem hej, hej, hej, hej.*

Siedzi mucha na ścianie....

*Pět roků zde kaplanuje hej,
jak věst farnost okukuje hej,
raděj tiše všem pomáhá hej,
u polštiny se přemáhá hej, hej, hej, hej.*

*Ale hudební má vlohy, hej
sleduje kulturní slohy, hej
s Mikulášem má známosti, hej
zaskakuje ze něj dosti hej, hej, hej, hej.*

*Kněžský život zná jen špetku hej,
za tu první pětiletku hej,
poctivost ta mu neschází hej
a ochota doprovází hej, hej, hej, hej.*

*S dětmi vždycky si rozumí hej,
všechny hry už totiž umí hej,
Naslouchání v tom je hvězda hej
To je Petr, ten se nezdá hej, hej, hej, hej.*

Siedzi mucha na ścianie....

*Farní den dnes slavíme slavíme slavíme,
na setkání těšíme, těšíme se.
Na kněze myslíme a Pána prosíme,
aby jim dnes požehnal všechněm čtyřem :-)*

Jáhenské svěcení v naší diecézi

V sobotu 17.06. udělil pomocný biskup Martin David jáhenské svěcení dvěma bohoslovcům, kteří budou nyní vykonávat jáhenskou službu v místech, kam je poslal diecézní biskup. Bohoslovec 5. ročníku Jan Jurečka z Ostravy-Hrabové bude sloužit ve farnosti Ostrava-Svinov. Bohoslovec 4. ročníku Lukáš Dořičák z Veřovic bude pokračovat ve studiu teologie v Olomouci a jáhenskou službu bude vykonávat v kněžském semináři.

Kněžské svěcení v naší diecézi

V sobotu 24.06. přijali z rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze kněžské svěcení dva novokněží. P. Pavel Obr z farnosti Ostrava-Poruba a P. Michal Slanina z farnosti Kobeřice.

Na oba čeká první místo kněžského působení. P. Pavel Obr zamíří do Oder a P. Michal Slanina do Krnova.

převzato (včetně foto) z www.doo.cz

Otče Petře, děkujeme!

Děkujeme za 5 let obětavé služby.

Děkujeme za úsměvy, kterými jste nás obdarovával.

Děkujeme za ucho vždy připravené naslouchat.

Děkujeme za ústa hlásající Evangelium.

Děkujeme za citlivost.

Děkujeme za posílení řad sboru.

Děkujeme za vytváření jednoty společenství.

Děkujeme za ochotu pomoci.

Děkujeme za poprání se s polštinou.

Děkujeme za péči o náš kulturní život.

Děkujeme za péči o děti a mládež.

Děkujeme za doprovázení na cestě s Pánem.

Děkujeme za...

Kéž Vás i nadále provází Boží požehnání a kéž všude potkáváte dobré lidi.

Pierwsza Komunia *11.06.2017*

Slavnost Těla a Krve Páně *15.06.2017*

